

Взагалі, факторинг доцільно застосовувати тоді, коли вигода від тимчасового надходження коштів більша, ніж від отримання коштів у строк. Для промислових підприємств використання факторингу пропонується у таких випадках:

- 1) факторинг — це єдина можливість отримати хоч якісь кошти;
- 2) підприємство має можливість використання капіталу з рентабельністю більш високою, ніж вартість факторингових послуг або втрат від дисконтування векселів;
- 3) банківські кредитні ставки високі, тобто брати кошти у кредит не вигідно;
- 4) втрати від інфляції погрожують перевищити витрати по факторингу або втрати, пов'язані з відстрочкою отримання платежів.

Таким чином, для уникнення кризових явищ, сприяння подальшому розвитку підприємства, отриманню більших прибутків та збільшенню ринкової вартості фінансово-економічним службам підприємств рекомендується активно вивчати та використовувати у практичній діяльності такий фінансовий інструмент як факторинг.

Література

1. *Бугай В. З.* Управління дебіторською заборгованістю підприємства // *Держава та регіони.* — 2007. — № 1. — С. 60—63.
2. Закон України «Про податок на додану вартість» від 03.04.1997 р. № 168/97-ВР, зі змінами і доповненнями
3. *Лисина О. Е.* Аддитивная факторная система управления дебиторской задолженностью // *Инновации.* — 2007. — № 5. — С. 96—99.
4. Цивільний кодекс України

Привалова Н. Є., аспірант
кафедри «Бухгалтерського обліку»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

СИНЕРГЕТИКА У СПІЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ БЕЗ СТВОРЕННЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ

Останнім часом все більшого поширення у вітчизняній практиці фінансово-господарської діяльності українських суб'єктів використовується така форма господарювання, як спільна діяльність без створення юридичної особи. Економічна криза певним чином вплинула на розвиток саме таких економічних відносин у різних галузях економіки та видах діяльності.

Будь-яке підприємство України може бути, як учасником спільної діяльності без створення юридичної особи, так і уповноваженим учасником, тобто тим учасником, що буде вести бухгалтерський облік спільної діяльності та складатиме звітність для всіх учасників спільної діяльності. До державних органів уповноваженим учасником не подається фінансова звітність про таку діяльність. Кожне підприємство самостійно відображає фінансово-господарські операції спільної діяльності і у пропорційних частках самостійно включає до своєї фінансової звітності, що подає до державних органів.

Вкладення підприємствами своїх активів у спільну діяльність без створення юридичної особи не вважається фінансовими інвестиціями. При веденні бухгалтерського обліку в межах спільної діяльності обліковці керуються Наказом Міністерства фінансів України від 26.04.2000 № 91, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 17 травня 2000р. за № 284/4505 «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 12 «Фінансові інвестиції», де пунктом 19 передбачено: «Кожний учасник спільної діяльності без створення юридичної особи відображає у своїх облікових регістрах (на окремих рахунках аналітичного обліку) і у фінансовій звітності:

- а) активи, задіяні у спільній діяльності, які він контролює, або свою частку у спільно контрольованих активах;
- б) зобов'язання, які він узяв для провадження цієї діяльності;
- в) свою частку в будь-яких зобов'язаннях, узятих разом з іншими учасниками щодо цієї діяльності;
- г) дохід або витрати, набуті в процесі спільної діяльності».

Процеси створення та функціонування спільної діяльності без створення юридичної особи завжди пов'язані з низкою проблем, зумовлених різномірністю економічного, правового, політичного і соціально-культурного середовища.

Звідси виникає потреба у розробці такої моделі, яка забезпечила б максимальну віддачу інвестованого капіталу. Це вказує на необхідність розробки та реалізації заходів, спрямованих на удосконалення економічної діяльності у формі спільної діяльності без створення юридичної особи, в основу яких може бути покладено положення концепції синергізму як особливого виду стратегічних переваг.

Синергетика — від грецького. син — «спільне» і ергос — «дія» — міждисциплінарна наука, що займається вивченням процесів самоорганізації і виникнення, підтримки стійкості і розпаду структур (систем) різної природи на основі методів математичної фізики («формальних технологій»).

Синергетика — це теорія самоорганізації у системах різноманітної природи. Вона має справу з явищами та процесами, в результаті яких у системі — в цілому — можуть з'явитися властивості, якими не володіє жодна з частин. Оскільки йдеться про виявлення та використання загальних закономірностей у різних галузях, тому такий підхід передбачає міждисциплінарність. Останнє означає співробітництво в розробці синергетики представників різних наукових дисциплін. Тому термін синергетика використовується як у природничих науках, так і в гуманітарній сфері.

Поєднання зусиль кількох осіб як незалежних партнерів можна назвати прийнятим терміном «синергізм співробітництва».

Спільна діяльність без створення юридичної особи трактується як окремий суб'єкт підприємницької діяльності, який утворюється шляхом мобілізації ресурсів (фінансових, матеріальних, нематеріальних, трудових, інформаційних), що належать різним особам (як юридичним, так і фізичним), зі встановленням спільного права власності на залучені фактори виробництва, для спільного здійснення виробничої, торговельної, науково-технічної та інших видів діяльності на засадах спільного управління заради досягнення спільних цілей, що передбачає спільну відповідальність сторін за результати господарювання. Отже, існують відмінні риси спільної діяльності без створення юридичної особи: спільність інтересів, права власності, діяльності, управління та відповідальності. Кожна з цих ознак розглядається як джерело для генерації основних видів синергічного ефекту — початкового, потенційного, інвестиційного, операційного синергізму, синергізму продажів, менеджменту, реального синергізму.

Синергетика у спільній діяльності без створення юридичної особи в історичному аспекті виступає як одна з форм протидії обмеженням ділової практики, що не заперечує перспектив використання концепції синергічної взаємодії в сучасних умовах господарювання, які характеризуються високим рівнем конкурентної боротьби.

Література

Наказ Міністерства фінансів України № 91 від 26.04.2000р. «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 12 «Фінансові інвестиції».